

Dosarul nr. 2ra-818/22
2-20000667-01-2ra-10062022

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (jud. E. Ciubotaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Pruteanu, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

20 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” împotriva lui Petru Nemerenco cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” și a fost menținută hotărârea din 16 iunie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul central,

constată:

La 03 ianuarie 2020, Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Petru Nemerenco cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” este o întreprindere de stat subordonată Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului și Agenția „Moldsilva”, care este Fondatorul întreprinderii. Organele de conducere ale întreprinderii sunt fondatorul și organul colegial de administrare-Consiliul de administrație.

A menționat că, conform statutului ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” din 13 decembrie 2010, precum și statutul întreprinderii în redacție nouă din 30 ianuarie 2017, unul din principalele genuri de activitate a întreprinderii este comercializarea produselor și serviciilor forestiere.

Reclamanta a susținut că, reieșind din genurile menționate salariații pădurari ai întreprinderii sînt implicați în procesul de recoltare, păstrare și comercializare a

produselor forestiere, motiv pentru care în conformitate cu art. 339 din Codul Muncii și Nomenclatorul funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariații cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise, aprobat prin HG nr. 449 din 29 aprilie 2004, întreprinderea în calitate de angajator încheie cu salariații-pădurari un contract de răspundere materială deplină pentru neasigurarea integrității bunurilor și altor valori, care le-au fost transmise pentru păstrare.

A precizat că, lista funcțiilor din Nomenclator este una exhaustivă și contracte de răspundere individuală deplină se încheie și cu alți salariați care efectuează păstrarea, prelucrarea, vânzarea (livrarea), transportarea valorilor.

Reclamanta a subliniat că, potrivit contractului individual de muncă nr. 305 din 20 februarie 2013, Petru Nemerenco a fost angajat la întreprindere în calitate de pădurar din 14 noiembrie 1978. Deoarece atribuțiile de funcție a pădurarului sînt legate nemijlocit de paza fondului forestier, exploatarea, păstrarea, vânzarea (livrarea), transportarea producției forestiere, de-a lungul anilor cu Petru Nemerenco s-au încheiat și contracte cu privire la răspunderea materială individuală deplină, fiind adusă la cunoștința ultimului, contrasemnătură și Instrucțiunea de funcție a pădurarului.

A notat că, potrivit contractului cu privire la răspunderea materială din 20 martie 2001, Petru Nemerenco, lucrând în funcție de pădurar la cantonul nr.4, o/s Seliște, a primit la păstrare atât producția forestieră și alte bunuri avute la momentul semnării prezentului contract, cât și producția forestieră și alte bunuri rezultate în urma lucrărilor silvice și activității pe toată durata valabilității contractului individual de muncă.

Potrivit pct. 1.1 din Instrucțiunea de funcție a pădurarului, pădurarul este persoana responsabilă de paza fondului forestier și cinegetic al cantonului și a bunurilor materiale încredințate pentru păstrare din canton. Iar potrivit pct. 2.1 din aceeași Instrucțiune, obligațiunea principală a pădurarului este să păstreze fondul forestier, mașinile, mecanismele, utilajul și alte bunuri materiale aflate la evidența contabilă a cantonului.

Totodată a punctat că, potrivit pct. 1.4 din Instrucțiunea de funcție a pădurarului, pădurarul organizează efectuarea tuturor lucrărilor silvice în canton și controlează calitatea executării lor. Astfel, pentru a elucida care sunt aceste lucrări Agenția „Moldsilva” anual aprobă suprafața și volumul tăierilor produselor forestiere care au loc în fondul forestier gestionat de către entitățile subordonate.

A mai invocat că, în baza autorizațiilor eliberate pentru lucrările de tăiere a produselor forestiere, prin intermediul pădurarului sunt angajați doborători și muncitori necalificați în silvicultură. În bonurile de lucru sunt indicate lucrările și salariații care au efectuat aceste lucrări. Potrivit fișei stivelor, maistrul pădurar transmite produsele forestiere rezultate din aceste lucrări pădurarului spre păstrare, până la comercializarea lor, care are loc în baza facturilor fiscale sau până la folosirea internă în baza bonului de consum. La finele fiecărei luni, pădurarul întocmește iar contabilă ocolului silvic verifică Raportul privind mișcarea producției forestiere, acte prin care se vede cine este gestionarul și cum are loc mișcarea producției forestiere la canton.

Reclamanta a comunicat că, potrivit ordinului nr. C-02/99 din 26 iulie 2017, salariatului Petru Nemerenco i s-a acordat concediul de odihnă anual, iar pe perioada concediului de odihnă paza cantonului nr. 4 s-a fixat în sarcina pădurarului cantonului nr. 4A, Alexei Țeruș și conform Regulamentului privind inventarierea aprobat prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 60 din 29 mai 2012, la schimbarea gestionarului s-a efectuat transmiterea producției forestiere.

A precizat că, la transmiterea cantonului s-au constatat multiple surplusuri și neajunsuri a producției forestiere și anume: lipsurile depistate fiind: Gater sp. Fr. C. III, d. 14-24 cm, L-3 m-8,9 m³; Gater sp. Fr. C. III, d. 25-34 cm, L-3 m-3,6 m³; Gater sp. St. C. III, d. 14-24 cm, L-3m-6m³; Gater sp. St. C. III, d. 25-34 cm, L-3m-4,8 m³; Lemn de foc specie tare-5 m/steri; Lemn de foc specie moi-36 m/steri; Creangă-184 m/steri. Iar plusurile depistate fiind: Gater sp. Fr. C. III, d. 35> cm, L-3 m-1,5 m³; Gater sp. St. C. III, d. 35> cm, L-3 m-3,7 m³; Gater sp. Tei C. III, d. 14-24 cm, L-3 m-3,2 m³; Gater sp. Tei C. III, d. 25-34 cm, L-3 m - 11,4 m³; Gater sp. Tei C. III, d. 35> cm, L-3 m-3,5 m³.

Reclamanta a afirmat că, Petru Nemerenco nu a fost de acord cu rezultatele transmiterii și la 05 septembrie 2017 s-a format o comisie care a organizat o anchetă de serviciu pentru a revizui rezultatele transmiterii, a stabili mărimea prejudiciului material pricinuit întreprinderii și cauzele apariției lui. Din materialele anchetei de serviciu s-a confirmat că măsurările nu au fost exacte și la transmiterea efectuată de către Petru Nemerenco la cantonul nr. 4 o/s Seliște s-au constatat următoarele lipsuri: Gater sp. Fr. C. III, d. 14-24 cm, L-3 m-8,9 m³; Gater sp. Fr. C. III, d. 25-34 cm, L-3 m-3,6 m³; Gater sp. St. C. III, d. 14-24 cm, L-3m-6m³; Gater sp. St. C. III, d. 25-34 cm, L-3m-4,5 m³, Lemn de foc specie tare-5 m/steri; Lemn de foc specie moi-26,5 m/steri; Creangă-184 m/steri. Plusuri: Gater sp. Fr. C. III, d. 35> cm, L-3 m-1,5 m³; Gater sp. St. C. III, d. 35>cm, L-3 m-3,7 m³; Gater sp. Tei C. III, d. 14-24 cm, L-3 m-3,2 m³; Gater sp. Tei C. III, d. 25-34 cm, L-3m - 11,4 m³; Gater sp. Tei C. III, d. 35> cm, L-3 m-8,9 m³, rezultate ce au fost înregistrate în contabilitate, potrivit Ordinului nr. 73-P din 11 septembrie 2017, cuantumul prejudiciului material fiind calculat conform Catalogului unic de prețuri.

A mai indicat că, la 11 septembrie 2017 Petru Nemerenco a depus un angajament de plată, prin care a recunoscut prejudicial material adus întreprinderii și și-a asumat responsabilitatea de a-l achita integral.

Prin urmare, întreprinderea a perfectat Acordul de recuperare benevolă a prejudiciului material și Angajamentul de plată în rate, prin care s-a permis repararea prejudiciului până 26 decembrie 2017..

Reclamanta a precizat că, în luna septembrie a anului 2017 Petru Nemerenco a demisionat, iar la 03 octombrie 2017 potrivit chitanței la dispoziția de încasare nr. 1191, ultimul a achitat suma de 36 000 lei din datorie.

A specificat că, la 12 martie 2018 întreprinderea l-a somat pe Petru Nemerenco cu privire la nerespectarea angajamentului de plată asumat și negocierea unui angajament de plată suplimentar, dar luându-se în considerație situația financiară grea a acestuia la 13 martie 2018 a fost semnat angajamentul de plată în rate lunare a câte 700 lei, a datoriei restante de 31 178 lei.

Reclamanta a susținut că, pe parcursul anului 2018 Petru Nemerenco nu a

respectat angajamentul asumat și a achitat din datorie doar suma de 2 300 lei: potrivit dispoziției de încasare nr. 199 din 26 martie 2018, Petru Nemerenco a achitat suma de 500 lei; potrivit dispoziției de încasare nr. 300 din 25 aprilie 2018, Petru Nemerenco a achitat suma de 250 lei; potrivit dispoziției de încasare nr. 421 din 29 mai 2018, Petru Nemerenco a achitat suma de 250 lei; potrivit dispoziției de încasare nr. 560 din 26 iunie 2018, Petru Nemerenco a achitat suma de 250 lei; potrivit dispoziției de încasare nr. 753 din 30 iulie 2018, Petru Nemerenco a achitat suma de 250 lei; potrivit dispoziției de încasare nr. 1068 din 22 octombrie 2018, Petru Nemerenco a achitat suma de 300 lei; potrivit dispoziției de încasare nr. 1208 din 27 noiembrie 2018, Petru Nemerenco a achitat suma de 250 lei; potrivit dispoziției de încasare nr. 1320 din 27 decembrie 2018, Petru Nemerenco a achitat suma de 250 lei.

A mai notat că, pe parcursul anului 2019 Petru Nemerenco nu a făcut careva achitări, suma prejudiciului material neachitat, rezultat din neajunsul constatat la transmiterea din septembrie 2017 constituind suma de 28 878 lei.

Reclamanta a subliniat că, cu toate că raportul de muncă între Petru Nemerenco și întreprindere a încetat, prejudicial material invocat a fost cauzat pe timpul derulării contractului individual de muncă, de aceea consideră că în speță se aplică legislația muncii.

A concretizat că, lipsurile producției forestiere au fost constatate în cadrul inventarierii organizate la schimbarea gestionarului și de obicei la întreprindere inventarierea se organizează la necesitate, iar modul de efectuare a inventarierii și de reflectare în contabilitate a rezultatelor acesteia sînt reglementate de Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007 și Regulamentul cu privire la inventariere aprobat prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 60 din 29 mai 2012.

A solicitat încasarea din contul lui Petru Nemerenco a prejudiciului material cauzat prin neajunsul producției forestiere, în sumă de 28 878 lei și compensarea cheltuielilor de judecată-achitarea taxei de stat în sumă de 866,34 lei.

Prin hotărârea din 16 iunie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul central, acțiunea a fost admisă parțial. Au fost încasate din contul lui Petru Nemerenco în beneficiul ÎS „Întreprindere pentru Silvicultură Orhei” prejudiciul material cauzat angajatorului de către salariat în sumă de 20 000 lei și cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat, proporțional părții admise din acțiune, în sumă de 600 lei. Revendicările de încasare a excedentului valorii prejudiciului material în sumă de 8 878 lei au fost respinse ca neîntemeiate.

La 14 iulie 2021, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a depus apel nemotivat, iar la 07 octombrie 2021 a depus apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 08 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” și a fost menținută hotărârea din 16 iunie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul central.

Pentru a decide astfel instanțele de judecată inferioare au stabilit cu certitudine că Petru Nemerenco fiind angajat în calitate de pădurar al ocolului silvic Seliște, în cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, purta răspundere materială

deplină pentru asigurarea păstrării integrității și buneii funcționări a bunurilor încredințate de către întreprindere, fiind încheiat un contract de răspundere materială deplină.

Mai mult, Petru Nemerenco a recunoscut faptul cauzării prejudiciului angajatorului, ceea ce în temeiul art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă nu urmează a fi demonstrat și ceea ce denotă că ultimul este persoana responsabilă de repararea prejudiciului cauzat ÎS "Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei".

S-a reținut că în rezultatul efectuării anchetei de serviciu, în baza procesului verbal din 07 septembrie 2017 și a ordinului nr. 73-p din 11 septembrie 2017 cu privire la rezultatele anchetei de serviciu, în aceeași zi între ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” și Petru Nemerenco a fost încheiat un acord de recuperare benevolă a prejudiciului material în sumă de 67 178 lei.

În contul stingerii datoriei acumulate Petru Nemerenco inițial a achitat în beneficiul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” suma de 36 000 lei. Ulterior, Petru Nemerenco a mai achitat suma de 500 lei (dispoziția nr.199); de 250 lei (dispoziția nr. 300); suma de 250 lei (dispoziția nr. 560); suma de 250 lei (dispoziția nr. 421); suma de 300 lei (dispoziția nr. 1068); suma de 250 lei (dispoziția nr. 753) lei; suma de 250 lei (dispoziția nr. 1208); suma de 250 lei (dispoziția nr.1320), iar în total suma de 38 300 lei cu titlu de prejudiciul material adus angajatorului, suma restantă fiind de 28 878 lei.

Instanțele de judecată inferioare au notat că nu au fost prezentate alte probe care ar demonstra că Petru Nemerenco și-a îndeplinit în termen obligațiile de reparare a prejudiciului material, dar ultimul a recunoscut datoria, însă a menționat că nu are posibilitate financiară de a o achita.

În continuare s-au reținut prevederile art. 346 din Codul Muncii, potrivit cărora ținând cont de gradul și forma vinovăției, de circumstanțele concrete și situația materială a salariatului, instanța de judecată poate să micșoreze mărimea prejudiciului ce urmează a fi reparat de acesta. Instanța de judecată este în drept să aprobe tranzacția dintre salariat și angajator privind micșorarea mărimei prejudiciului material ce urmează a fi reparat. Micșorarea mărimei prejudiciului material ce urmează a fi reparat de salariat sau de conducătorul unității nu se admite dacă acesta a fost cauzat intenționat, fapt confirmat în modul stabilit.

Așadar norma indicată supra accentuează dreptul instanței de a reduce prejudiciul material disproporționat în raport cu situația financiară dificilă, fiind menționat faptul că Petru Nemerenco primește o pensie lunară de 2 500 lei și suferă de diabet zaharat.

Mai mult, Petru Nemerenco a recunoscut datoria, a achitat în proporție de 58% din prejudiciul cauzat, ceea ce denotă buna credință a acestuia.

Din aceste considerente și având în vedere că suma solicitată de 28 878 lei nu are menirea de acoperi careva lipsuri vitale ale întreprinderii, instanțele de judecată inferioare au constatat existența temeiului reducerii cuantumului prejudiciului material, considerând că dispunerea încasării integrale a restanței va reprezenta o sarcină insurmontabilă pentru debitor și ar genera riscul ca în genere să nu fie acoperită.

În acest sens, instanțele de judecată inferioare au mai punctat că Petru

Nemerenco pe parcursul raporturilor contractuale de muncă (39 de ani de activitate) a mai recuperat prejudiciile generate în termen, inclusiv și cel de 67 178 lei a fost acoperit în proporție de 58 %, ceea ce face injustă pretenția de acoperire a prejudiciului într-un quantum exagerat de mare, atunci când situația financiară a debitorului s-a schimbat esențial. Din luna septembrie a anului 2017, Petru Nemerenco nu mai beneficiază de salariu, iar pensia de 2 500 lei asigură doar un trai aproape de limita minimului de existență. În plus, ultimul urmează să suporte și cheltuielile de tratament ale unei boli foarte grave (diabet zaharat).

Prin urmare s-a apreciat ca fiind un exces impunerea la plata unor sume mari de bani a unei persoane care a invocat existența unor situații excepționale, plus că reieșind din circumstanțele concrete ale cazului, un asemenea prejudiciu material evident că nu putea fi anticipat. Mai mult, s-a punctat că la caz Petru Nemerenco nu este de rea-credință și din start a consimțit la toate pretențiile revendicate de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”.

În concluzie, instanțele de judecată inferioare au conchis că activitatea ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” nu va fi în niciun fel afectată, iar circumstanțele concrete ale cauzei nu denotă o vinovăție directă, rea-intenționată a lui Petru Nemerenco, iar pentru a nu stabili o sarcină insurmontabilă pentru fostul salariat, dar și ținând cont de interesele pecuniare ale angajatorului, a fost micșorat ușor quantumul prejudiciului material, determinând quantumul acestuia la suma de 20 000 lei, iar în încasarea excedentului a fost respinsă pretenția.

La 24 mai 2022, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea în care a fost respinsă, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurenta a indicat că a prezentat toate probele care dovedesc legalitatea pretențiilor invocate, iar Petru Nemerenco nu a prezentat vreo dovadă că suferă de o boală foarte gravă.

A menționat că, prin admiterea lipsurilor producției forestiere intimatul a cauzat întreprinderii un prejudiciu material evaluat în baza Catalogului de prețuri pentru anul 2017, în mărime de 67 178 lei din care ultimul a achitat doar 38 300, restanța la datorie constituind suma de 28 878 lei.

Recurenta a susținut că a luat în considerație situația financiară grea a intimatului, a negociat și a perfectat un angajament de plată în condiții mai favorabile pentru acesta, care însă a fost respectat parțial.

A afirmat că, instanțele de judecată inferioare nu au luat în considerație faptul că din acele 700 lei/lunar, în anul 2018 intimatul achita lunar a câte 250 lei. Iar din anul 2019 Petru Nemerenco nu a făcut careva achitări, cu toate că întreprinderea a acceptat ca acesta să achite și mai puțin decât era prestabilit în angajament.

Recurenta a specificat că lipsa producției forestiere a avut loc din vina lui Petru Nemerenco, care nu și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu de pază a bunurilor materiale transmise și nu a asigurat integritatea lor.

Prin notificarea din 10 iunie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii

referinței (f. d. 11 Vol II).

Referințe nu au fost depuse.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei contestate la 05 mai 2022 (f.d. 229 Vol I), fiind recepționată de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” la aceeași dată, fapt indicat în cererea de recurs.

Astfel, recursul declarat la 24 mai 2022 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de

recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic